

"ויעבור לי על פניו ויקרא"
 - 3108 ע' א' 131 -

1

ועומדים באשמרת (ד) לומר (ד) סליחות (ה) ביום ראשון שלפני ראש-השנה
 ואם חל ראש-השנה שני [אז] שלישי מתחילין (ו) מיום ראשון שבוע (ה) [ס] שלפניו (מנהגים). **על מצ' באס יתעב**
 סימן ג' אבא'

2

(ו) מיום ראשון שבוע שלפניו.
 משום (ב) שהרבה נוהגים להתענות עשרה ימים עם יום-הכפורים, וילעולם יתקרו ארבעה ימים מראש-השנה עד יום-הכפורים שלא יוכלו להתענות, דהיינו שני ימים ראש-השנה ושבת-שוכה וערב-יום-כפור, לכך צריך להשלים ארבעה ימים קדם ראש-השנה, וכדי שיהיה יום מסוים להתחלה תקנו יום ראשון בכל פעם. (ג) ועוד טעם שקבעו ארבעה ימים, שכן מצינו בקרבנות שטעונים בקור מיום ארבעה ימים קדם הקרבה, ובכל הקרבנות בפרשת פינחס כתיב "והקרבתם עליה", ובראש-השנה כתיב "ועשיתם עליה", ללמד שבראש-השנה יעשה אדם עצמו כאלו מקריב את עצמו, ולכן קבעו ארבעה ימים לבקר פל מומי חטאתו ולשוב עליהם.

מ"א ג' אבא'

3

ויאמר בעו לנערו הנצב על-
 הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר
 נערה מיאביה היא השבה עם-נעמי משדה מואב: **ג' אבא'**

במוצאי מנוחה קדמנוך תחלה. הט-
 אונך ממרום יושב תחלה. לשמע אל הרנה
 ואל התפלה: את-ימין עז עורכה לעשות חיל.
 בצדק נצקד ונשחט תמורו איל. גנון נא גזעו
 בועקתם בעוד-ליל: לשמוע

פ"א ח' אבא'

4

ויעבור ה' על פניו ויקרא א"ר יוחנן
 אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו
 מלמד *שנתעטף הקב"ה כשליח צבור
 והראה לו למשה סדר תפלה אמר לו כל זמן
 שישאל הימאין יעשו לפני כסדר הזה ואני
 מוחל להם ה' ה'אני הוא קודם שיחטא האדם
 ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה
 אל רחום ורחמן אמר רב יהודה ברית כרותה
 ליי' מדות שאינן חרות ריקם שנאמר "הנה
 אנכי כורת ברית

ג' אבא' ח' אבא'

היום הרב עולם, היום יצמיד במשפט כל יצורי
 עולם, אם כבנים, אם בעבדים, אם כבנים
 בתמנו קרחם אב על בנים, ואם בעבדים.
 יציגנו לה תלויות עד שתתנו ותוציא כאור
 משפטנו, איום קדוש:

ג' אבא'

5

וישמעו את-
 קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ותחבא האדם ואשתו
 מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אלי-האדם
 ויאמר לו איכה: ויאמר את-קולך שמעתי בגן ואיך כתיבם אנכי
 ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אמה המן-העץ אשר צויתוך
 לבלתי אכל-ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה
 עמדי היא נתנה-לי מן-העץ ואכל:

ג' אבא'

6

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם
 זקניכם ושטריתכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרר אשר בקרב
 מתגורר מחטב עצים עד שאב מימך: לעברך בברית יהוה אלהיך
 ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: **ג' אבא'**

ג' אבא'

7

ומצאתה צאו להבין מאמר אחס נצבים שהכוונה היא על
 דרך אומרו (יום ג') הנצב על הקוצרים, לשון
 מינוי, ואומרו כולכם פירוש כולם יש עליהם עול זה, כל
 אחד לפי מה שהוא, על דרך אומרו ויל נמסכת שבת
 (מ: כל מי שיש צידו למחות בכל העולם נתפס על כל
 וכו', וכל מי שיש צידו למחות באנשי עירו נתפס על אנשי
 עירו, וכל מי שיש צידו למחות בצני ביתו נתפס על וכו':

אורי חיים הקדוש
 (אב)

יינו געאל
 (אב)

ותרם"א

על חודש אלול רמזו הפסוק אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול. דהנה בר"ת אלול נתרצה הקב"ה לישראל במי ימים האחרונים. ונתגלה הי"ג מדות. כמ"ש הנה אנכי כורת ברית וזה הי' ע"י התעוררות התשובה של בני" וכן לעולם יש התגלות הי"ג מדות בימים האלה לבני" בכח התעוררות התשובה. דהנה עיקר גילוי הי"ג מדות הם בתשרי כדאיתא בזוה"ק בשביעאה. והוא כתי' בהמצאו שמצד שאז נברא העולם מתגלה ידו הפשוטה לקבל שבים להמציא עצמו להנבראים במדותיו הטובים. אבל באלול ההתגלות בכח התעוררות בני" וזהו אני לדודי. ודודי לי היא בתשרי שכפי התעוררות באלול כך זוכין בתשרי.

אמר אהרן
אמר

ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: ויתד תהיה י"ד לך על-אזנך והיה בשבתך חוץ וחסרתה בה ושבת וכסית אתי צאתך: כי יהיה אליהם מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איבה לפניך ותהי מחנה קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך:

כפי כי תראה

ויתד תהיה לך על-אזנך. בגימטריא מידותי תהיה על אזנך. כלומר י"ג מידות יהיו כלי זין שלך (עי' ר"ת י"ג):

דבר האוני' (מ)

המכתי יתדותי בשלש עשרה חיבות. ובשערי דמעות כי לא נשלכות. לכן שפכתי שית פני בוחן לבות. בטוח אני כאלה ובזכות שלשת אבות:

בזאת עסק י"ג

יוצר אתה לכל יציר נוצר. פוננת מאז תרף לתלצם ממצר. לחוננם חנם מאוצר המנצר: לשמוע קרום אם עצמו פשעי קהלך. נא שגבם מאוצר המוכן בזבולך. עדיף לחן חנם באים אליך: :: לשמוע

דמיון מוצר
כי אזנך

ויאמר אני אעבד (ש) כל טובי על פניך מזה הטוב ומדת הפורענות ותנותי את אשר אתון' באותה שעה תראה לו הקב"ה את כל האוצרות של סתן שכר שכן מחוקקין לצדיקים וזהו אוצר האוצר הזה של מי הוא והוא אוצר (ש) שד עושי מצות. והאוצר הזה של מי הוא של סנדלי יתומים. וכל אוצר ואוצר. ואח"כ ראה אוצר גדול אמר האוצר הזה של מי הוא א"ל מי שיש לו אני נותן לו משכרו ומי שאין לו אני עושה לו חנם ונותן לו מזה שנאמר ותנותי את אשר אתון' הענתי את אשר אתון למי שאני מבקש להן. וכן ורחמתי את אשר אתם:

מנוח כנה
כי תראה